

китка да я не изяде котката, както одескѣтѣ, не естественитѣ стихове на г. Чинтулова добиватъ естественостъ и мишкѣтѣ, които никога не сж яли китки щѣтъ проядѣтъ . . . тежко ми ако гласѣтъ ми не намѣри отзвѣвъ въ чувствителнитѣ българи, които сж удалени отъ отечинѣ-тѣ си съ киткѣ-тѣ ще повѣнѣ и азъ за несполученото си предприятие, но дано Господъ ги вразумы“. Но Петко Славейковъ успѣ да напечата стиховетѣ си презъ 1852 год. и отговори на Чинтуловата сатира въ началото на своята „Смѣсна китка“

Връщане въ Сливенъ. Грижи за родна просвѣта и църква.—

Презъ юлий 1849 г. Чинтуловъ завършва курса на Херсонската семинария въ Одеса, а на следующата година се завръща съ Сливенъ, кждето започналъ да учителствува. На пѣтъ за Сливенъ той се отбилъ въ Браила, приетъ радушно отъ стария си приятель Диамандиевъ. Чинтуловъ тѣкмилъ да се услови главенъ учителъ въ Свищовъ, кждето много го канили, но благодетельтъ му Д. Диамандиевъ и сливенската колония въ Браила, за да отклонятъ подобни покани, настояли да остане въ родния си градъ учителъ, като обещали да му плащатъ всѣка година сто двадесетака (ермелика) около 400 лева или 2000 гроша. Въ Браила Чинтуловъ се срещналъ и съ д-ръ Селимински, който побързалъ да го препорѣча на своитѣ съграждани: „ . . . Ето и другъ младъ нашъ съгражданинъ Добри Чинтуловъ, който завърши сродно (славянско) учение въ високи учебни заведения и е най-подходенъ за сегашното образование на младежѣта ни. Той, отказвайки се отъ други по-голѣми облаги, посветява се въ служба на родината, затова използуйте знанията и ревността му. . .“ И тѣй съ препорѣката и материалната подкрепа на браилскитѣ сливенци колонисти и главно на Диамандиева, Чинтуловъ идва въ Сливенъ презъ май 1850 г. и се уславя учителъ за новата учебна година съ заплата 100 лири турски (= 10,000 гр.) годишно.

Наситени на раздори, поради влиянието на грѣкоманитѣ, жадни за образованъ учителъ и почти безъ учители (Чинтуловъ заварва само единъ основенъ учителъ), просвѣтениитѣ сливенци го приели най-радушно. По това време условията за просвѣтна работа сж били крайно неблагоприятни и трѣбвало да се води упорита борба съ равнодушието на проститѣ и увлѣчението на богатитѣ отъ грѣцизма. Поелъ управлението на училището върху плещитѣ си, той разширява основното образование, като постепенно отваря нови класове и въ скоро време въздига едно добре уредено класно училище,